

339

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1953 r.

w sprawie szacowania oraz ustalania ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 6 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość całodziennego wyżywienia w postaci posiłków w stanie przyrządzonym, wydawanych pracownikowi, jego współmałżonkowi oraz członkom rodziny pracownika w rozumieniu art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń w miejscu pracy bądź w lokalu wskazanym przez pracodawcę do spożycia na miejscu lub zabrania ze sobą — ustala się w wysokości 4 zł 70 gr. Przy wydawaniu tylko obiadów wartość tego posiłku ustala się w wysokości 2 zł 90 gr, a przy wydawaniu tylko kolacji lub śniadań — w wysokości po 90 gr za każdy posiłek. Jeżeli jednak układy zbiorowe przewidują wyższe ustalenie wartości wyżywienia, przyjmuje się wartość określoną w układzie zbiorowym.

§ 2. Wartość pieniężną bezpłatnego mieszkania służbowego przyjmuje się według ustawowych norm czynszu. W razie udzielenia przez pracodawcę mieszkania służbowego w formie odpłatnej według cen niższych od ustawowych norm czynszu, doliczeniu do wartości pieniężnej podlega różnica pomiędzy ustawową normą czynszu a kwotą faktycznie zapłaconą przez pracownika.

§ 3. Wartość pieniężną światła przyjmuje się według zużycia i obowiązujących w danej miejscowości cen energii elektrycznej lub gazu. W razie niemożności ustalenia wartości światła w sposób wyżej wskazany, wartość jego przyjmuje się w wysokości 3 zł 90 gr miesięcznie od jednej izby.

§ 4. Wartość pieniężną opału przyjmuje się w wysokości 25 zł miesięcznie od jednej izby w okresie całego roku.

§ 5. 1. Wartość pieniężną jednej tony węgla, jak również równowartość 750 m³ gazu, odpowiadających 1 tonie węgla, jako deputatu branzowego, ustala się na 251 zł 25 gr.

2. Ryczałt wartości pieniężnej świadczeń w naturze w postaci węgla jako deputatu branzowego ustala się w

ten sposób, że przysługującą rocznie ilość węgla na podstawie przepisów układu zbiorowego pracy, wycenioną na podstawie ust. 1, dzieli się przez ilość okresów wypłaty wynagrodzenia w roku kalendarzowym; iloraz tej sumy stanowi podstawę opodatkowania w poszczególnym okresie wypłaty wynagrodzenia.

§ 6. Wartość pieniężną użytkowania roli przyjmuje się w cenie odpowiadającej 2 kwintalom żyta z jednego hektara ziemi ornej.

§ 7. Ustala się ryczałt wartości pieniężnej świadczenia w naturze w postaci 1 l piwa dziennie, otrzymanego na podstawie układu zbiorowego pracy przez pracowników przemysłu piwowarsko-słodowniczego, na 35 zł miesięcznie.

§ 8. Świadczenia w naturze nie wymienione w §§ 1 — 7 szacuje się w sposób następujący:

- 1) jeżeli w stosowanych układach zbiorowych pracy podana jest równowartość pieniężna tych świadczeń — według tej równowartości,
- 2) w innych przypadkach — według cen obowiązujących w dniu wydania świadczenia w sprzedaży spożywcom.

§ 9. W przypadkach wypłacania w pieniądzu równowartości świadczeń w naturze opodatkowaniu podlega cała równowartość pieniężna.

§ 10. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą świadczeń w naturze wydanych po dniu 31 marca 1953 r.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie szacowania oraz ustalania ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 650 i z 1952 r. Nr A-48, poz. 658).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1953 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

340

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 marca 1953 r.

w sprawie wzoru księgi podatkowej nr 5 dla transportu osób dorożkami samochodowymi (taksówkami).

Na podstawie art. 34 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 oraz z 1953 r. Nr 9, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przewidzianą w § 23 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1952 r. (Dz. U. z 1953 r. Nr 3, poz. 30) księgę podatkową nr 5 dla transportu osobowego dorożkami samochodowymi (taksówkami) należy prowadzić według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Objasnienia załączone do wzoru księgi podatkowej, o której mowa w § 1, stanowią istotną część składową tego wzoru.

§ 3. Księga podatkowa nr 5 dla transportu osobowego według wzoru ustalonego w załączniku nr 5 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1953 r. o ustaleniu wzorów ksiąg podatkowych (Monitor Polski Nr A-2, poz. 30) może być prowadzona aż do wyczerpania nakładu.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

Załącznik do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 12 marca 1953 r.
(poz. 340).

CZĘŚĆ I

Miesiąc 195 . . r.

Nr kolejny wpisu	Data	Kwota opłaty za kurs i czekanie	Nr kolejny wpisu	Data	Kwota opłaty za kurs i czekanie	Nr kolejny wpisu	Data	Kwota opłaty za kurs i czekanie
1	2	3	1	2	3	1	2	3

CZĘŚĆ II

Miesiąc 195 . . r.

Nr kolejny	Data	Zakup materiałów pędnych			Stan licznika w km na każdy dzień			Suma dzienna z rubryki 3 części I
		nr rachunku	ilość litrów lub kg	należność wg rachunku	początkowy	końcowy	ilość przejechanych km	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

OBJAŚNIENIA DO KSIĘGI PODATKOWEJ Nr 5

1. Księga podatkowa nr 5 przeznaczona jest dla podatników trudniących się transportem osób dorożkami samochodowymi (taksówkami).

2. Do części I księgi podatkowej nr 5 należy wpisywać:

- 1) w rubryce 1 — nr kolejny wpisu;
- 2) w rubryce 2 — datę pobrania należności za kurs;
- 3) w rubryce 3 — kwotę należności za kurs łącznie z należnością za czekanie i dojazd.

3. Do części II należy wpisywać:

- 1) w rubryce 1 — nr kolejny wpisu;
- 2) rubryki 2, 3, 4 i 5 nie wymagają wyjaśnień;
- 3) w rubrykach 6 i 7 — wskazania licznika w kilometrach: z każdego dnia stan początkowy (rubryka 6) i stan końcowy (rubryka 7);
- 4) w rubryce 8 — ilość przejechanych kilometrów w danym dniu (rubryka 7 minus rubryka 6).

4. Zapisów w księdze należy dokonywać bezpośrednio po pobraniu należności za kurs lub po zakupie materiałów pędnych.

5. Po zakończeniu dnia pracy rubrykę 3 części I należy podkreślić, zsumować i wpisać pod kreską sumę dzienną. Sumę tę należy równocześnie wpisać do rubryki 9 części II.

6. Po zakończeniu miesiąca należy zamknąć zapisy dokonane w miesiącu. W tym celu należy rubryki 3 w części I oraz 4, 5 i 9 w części II podkreślić, zsumować, wpisać pod kreską sumy miesięczne i podkreślić je dwiema liniami.

7. Po zakończeniu okresu rachunkowego należy sporządzić w księdze podatkowej na oddzielnych stronach części I i części II zestawienie roczne. W tym celu należy wpisać do rubryk 3 części I oraz 4, 5 i 9 części II sumy poszczególnych miesięcy, zsumować te rubryki i podkreślić dwiema liniami.

8. Księgę podatkową należy dołączyć do zeznania rocznego o obrocie i dochodzie.